

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ
ΑΙΓΑΣ ΤΟΥ ΗΝΟΥ ΕΚΔΙΟΜΕΝΗ.

ΕΤΟΣ ΙΔ'. ΑΡΙΘ. 187.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1881.

**Συνδρ. έτησ. ἐν Ἑλλαδι Δρ. 1. ΑΙΓΕΥΘΥΝΣΙΣ
· · · · · Ἐξωτερικῷ 2. Ἐν δδῷ Αἰόλου ἀριθ. 39.**

Ἐδές οὐδένα, πλὴν τῶν ταχικῶν ἀνταποκριτῶν, στέλλεται «ἡ Ἔφημερίς τῶν Παΐδων» ἀνευ προπλήρωμάς.

1881.

**Πρὸς τοὺς συνδρομητὰς
ΤΗΣ ΕΦΗΜ. ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ.**

«Ἄγαπητοί μοι μικροί φίλοι.

«Σήμερον, χάριτι θείᾳ, εἰσῆλθομεν εἰς νέον ἔτος, τὸ ὅποιον εἶναι τὸ 14ον τῆς ἡρικίας τῆς μικρᾶς Ἐφημερίδος τῶν Παΐδων.

«Πόσου εἰδους ἔτος θὰ ἦναι εἰς σᾶς, τέκνα μου; Ο συντάκτης εὐχέται νὰ ἥναι εὐτυχὲς εἰς ὅλους σας· ἀλλὰ θὰ ἥναι ἀρά γε τοιούτον; Τοῦτο ἔκπρατται ἀπὸ σᾶς· ναι, ἀγαπητὰ παιδία, ἀπὸ ἔνα ἔκστον ἀπὸ σᾶς!

«Δὲν πιστεύετε, διτὶ ὁ Πανάγαθος Θεὸς ἐπιθυμεῖ νὰ ἥσθε εὐτυχῆ; Βεβαίως ἐπιθυμεῖ, καὶ εἶναι πρόθυμος νὰ κάμη πᾶν διτὶ δύναται διὰ νὰ σᾶς καταστῆσῃ τοιαῦτα. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς, περὶ τοῦ δόποιον συνειθέτελος αὐτοῦ θὰ εἴπητε, διτὶ οὐδέποτε εἰχετε τόσον εὐζομεν γὰ λέγωμεν, διτὶ δύναται νὰ κάμη τὰ πάντα, δὲν τυχὲς ἔτος.»

δύναται νὰ κάμη ἐν ἔτος εὐτυχὲς εἰς σᾶς, δὲν σεῖς αὐτοὶ δὲν τὸν βοηθήσετε!

«Πῶς δὲ δύνασθε νὰ τὸν βοηθήσητε; Κάμνοντα διτὶ ἐπιθυμεῖ νὰ κάμνετε πάντοτε. Θέλει νὰ λέγετε τὴν ἀλήθειαν, νὰ δπακούετε τὰς γονεῖς σας, νὰ ἥσθε φιλόφρονα καὶ φιλόζοργα πρὸς πάντας, νὰ ἥσθε ἐργατικά, ήθικά καὶ τίμια. Θέλει νὰ φυλάττετε τὴν Κυριακὴν, νὰ ἀναγινώσκετε τὴν Ἀγίαν Γραφὴν, νὰ προσεύχεσθε πᾶσαν ἡμέραν, καὶ νὰ ἀγαπᾶτε καὶ ἐμπιστεύσθε εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν.

«Τώρα, εἰσθε ἔτοιμα νὰ κάμετε δια ταῦτα; Εὰν ἥσθε, τὸ ἔτος σας θὰ ἀρχίσῃ μὲ τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰ ἔπειραση μὲ εἰρήνην· δταν δὲ φθάσετε εἰς τὸ ουρανόν· οὐδέποτε εἰχετε τόσον εὐζομεν γὰ λέγωμεν, διτὶ δύναται νὰ κάμη τὰ πάντα, δὲν τυχὲς ἔτος.»

«Ο συντάκτης Μ. Δ. Καλοποθάκης.

Ο Ποιητής.

Τῶν χειρῶν σου ἔργον εἶναι,
θεέ, δικός μου,
ὅρη, ποταμοὶ καὶ κρήναι
καὶ τοῦ οὐρανοῦ διόλος.

Τῶν χειρῶν σου ἔργον εἶναι
ἡ τῶν ὄντων ἀπειρία,

ἄστρα, ήλιοι, σελήναι
καὶ συμπλέγματα μυρία.

Σὺ φῶς εἰπες γενηθήτω,
διδαστα διαιρεθήτω·

Γῆ βοτάνην βλαστησάτω,
ζῶα καὶ πτηνά φανήτω·

«Ω θεέ, ἐκ τῶν χειρῶν σου
καὶ δικίωπος προσῆλθε,

καὶ ἐκ τοῦ φυσῆματός σου
ζωῆς πνεῦμ' αὐτῷ εἰσῆλθε.

Διὰ τοῦτο μεθ' ἀπάντων
τῶν ἀπείρων σου κτισμάτων,

Σὲ τὸν ποιητὴν τῶν πάντων
καὶ ἐφέτος διμῶν ψάλλω. Λ.